

Målnummer:	UM2636-19	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2019-10-08		
Rubrik:	En utlänning har beviljats uppehållstillstånd för arbete men p.g.a. försenad projektstart utnyttjades aldrig tillståndet och denne reste aldrig in i Sverige. Den ansökan om arbets- och uppehållstillstånd som därefter gjordes från hemlandet kan inte anses avse en ansökan om förlängning av det tidigare tillståndet utan en ny ansökan. Särskilda skäl finns för att bevilja ytterligare tidsbegränsat tillstånd så att den sammanlagda tillståndstiden blir längre än fyra år.		
Lagrum:	• 5 kap. 5 § och 10 § samt 6 kap. 2 § och 2 a § utlänningslagen (2005:716)		
Rättsfall:	• MIG 2015:11 • MIG 2015:20 • MIG 2016:5 • MIG 2017:18		

REFERAT

MG beviljades uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige under perioden 1 maj 2012-1 maj 2013 samt under den sammanlagda perioden 8 november 2013-10 augusti 2017. Den 12 juni 2017 ansökte han om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd.

Migrationsverket avlog den 20 februari 2018 MG:s ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd och beslutade samtidigt att utvisa honom. Som skäl för beslutet angavs i huvudsak följande. Av handlingarna i ärendet framgår att MG inte har vistats i Sverige under perioden 1 maj 2012-1 maj 2013. På grund av att starten av projektet som han skulle arbeta med försenades reste han inte in i Sverige förrän i februari 2014. Han har därmed inte arbetat i Sverige under fyra år och kan därför inte beviljas permanent uppehållstillstånd. Tillstånd för arbete får inte beviljas för längre sammanlagd tid än fyra år. Han har haft tillstånd för arbete under fyra år. Det som framkommit i ärendet är inte ett sådant särskilt skäl som gör att han kan beviljas uppehålls- och arbetstillstånd för ytterligare två års tid. Det har inte heller kommit fram några synnerligen ömmande omständigheter i ärendet.

MG överklagade beslutet till migrationsdomstolen och yrkade i första hand att han skulle beviljas permanent uppehållstillstånd och i andra hand förlängt uppehålls- och arbetstillstånd. Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (2019-01-07, ordförande Hanö), avlog överklagandet och anförde avseende frågan om permanent uppehållstillstånd bl.a. följande. Det första arbetstillståndet har inte återkallats och ska beaktas i bedömningen. Sammanlagt ger det en tillståndsperiod på fyra år och nio månader. Under de angivna tillståndsperioderna har han endast arbetat tre år och sju månader. Den tiden som han faktiskt har arbetat är inte tillräcklig för att han ska anses ha fått sådan stark anknytning till den svenska arbetsmarknaden eller bidragit till samhällsutvecklingen som bör krävas för att han ska få ett permanent uppehållstillstånd. Avseende frågan om särskilda skäl för förlängt uppehållstillstånd anförde domstolen bl.a. följande. Den omständigheten att MG inte påbörjade sin anställning under den första beviljade tillståndsperioden medför att förutsättningarna för tillståndet inte har uppfyllts. Att han inte påbörjade anställningen kan inte i sig utgöra särskilda skäl i utlänningslagens (2005:716) mening. Den delen av tillståndstiden som han har stått utanför

arbetsmarknaden är inte hänförlig till kortvariga eller en längre sammanhängande period av arbetslöshet, utan beror på arbetsgivarens planering av tilltänkt arbete. Hans anknytning till den svenska arbetsmarknaden kan inte heller anses vara så stark att det föreligger särskilda skäl till förlängning. Det har inte framkommit omständigheter som gör att det föreligger sådana särskilda skäl att en förlängning av MG:s arbetstillstånd kan beviljas.

MG överklagade domen och yrkade i första hand att han skulle beviljas permanent uppehållstillstånd och i andra hand att målet skulle återförvisas till Migrationsverket för ny prövning. Han förde fram bl.a. följande. Sedan han började arbeta i Sverige har hans tjänst uppfyllt samtliga arbetsvillkor som krävs för ett beviljat arbetstillstånd. Något annat har i detta fall inte heller påståtts av Migrationsverket. Det finns en stor efterfrågan på de kvalifikationer som han besitter och hans arbete är av stor vikt för hans nuvarande arbetsgivare. Ett beaktande av den första tillståndstiden, som över huvud taget inte nyttjats, innebär ett orimligt moment 22 för honom som därmed nekas möjlighet till såväl förlängt uppehålls- och arbetstillstånd som permanent uppehållstillstånd. Hans position på den svenska arbetsmarknaden, hans etablering på bostadsmarknaden och behovet hos den nuvarande arbetsgivaren utgör en stark anknytning till Sverige. Några skäl mot att bevilja honom permanent uppehållstillstånd förekommer inte. Vid en helhetsbedömning av omständigheterna i hans situation bör de grundläggande villkoren för tidigare arbetstillstånd anses uppfyllda. Redan vid migrationsdomstolens prövning hade han hunnit arbeta i Sverige i mer än fyra år, vilket innebär att tillståndstiden för ett permanent uppehållstillstånd är uppfylld. Detta borde ha beaktats vid prövningen av målet.

Migrationsverket ansåg att överklagandet skulle avslås och förde fram bl.a. följande. Verket vidhåller bedömningen att MG inte uppfyller förutsättningarna för att beviljas permanent uppehållstillstånd. Han har haft uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige under sammanlagt fyra år och nio månader under de senaste sju åren. Han utnyttjade inte det första arbetstillståndet och har endast arbetat i Sverige i tre år och sju månader under den period han haft uppehålls- och arbetstillstånd. Detta är inte tillräckligt för att han ska anses ha fått en så stark anknytning till det svenska samhället som krävs för ett permanent uppehållstillstånd. Detta även med beaktande av Migrationsverkets interna praxis om att viss bortavaro från arbetsmarknaden kan godtas (se prop. 2013/14:213 s. 27). Den tid som han har arbetat efter att den senaste tillståndstiden har gått ut och varit undantagen från kravet på arbetstillstånd kan inte beaktas vid prövningen enligt 5 kap. 5 § utlänningslagen. Att endast perioder då en person haft uppehållstillstånd kan beaktas framgår av bestämmelsens ordalydelse.

Vad gäller frågan om förlängt arbetstillstånd ska samtliga perioder med arbetstillstånd oaktat eventuella återkallelseorsaker beaktas vid beräkningen av den sammanlagda tillståndstiden enligt 6 kap. 2 a § andra stycket första meningen utlänningslagen. Att tillståndstiden för föregående arbetstillstånd ska beaktas vid beräkningen oaktat om personen i fråga utnyttjat arbetstillståndet framgår av bestämmelsens ordalydelse. Ett annat synsätt skulle föra med sig en missbruksrisk och kan inte anses vara i enlighet med bestämmelsens syfte. Oförskyllda och individuella omständigheter som kan ha lett till att det första arbetstillståndet aldrig utnyttjades får i stället beaktas vid prövningen av huruvida det föreligger särskilda skäl för förlängt arbetstillstånd utöver den maximala tillståndstiden. Utgångspunkten för en person som har haft fyra års arbetstillstånd är att det inte är möjligt att bevilja längre tidsbegränsat tillstånd utan att det finns särskilda skäl. Om det däremot har förflutit så lång tid sedan tidigare tillstånd att den sökande inte längre har haft fyra hela års arbetstillstånd under en pågående sjuårsperiod bör det vara möjligt att bevilja ett nytt tidsbegränsat tillstånd. Den sammanlagda tillståndstid som avses i 6 kap. 2 a § andra stycket utlänningslagen bör utgöras av den tillståndstid som infallit under den sjuårsperiod som inträffat före tidpunkten för

Migrationsverkets beslut i ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd. MG har haft uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige i mer än fyra år under den senaste sjuårsperioden. Hans sammanlagda tillståndstid har alltså överskridit den maximala tillståndstiden på fyra år. Frågan är då om det finns särskilda skäl att ändå ge honom ett nytt arbetstillstånd.

Utifrån resonemanget i MIG 2017:18 bör uttalandena i prop. 2013/14:213 s. 39, om när kortare perioder utanför arbetsmarknaden kan anses utgöra särskilda skäl, inte ses isolerat utan i ljuset av bestämmelserna rörande återkallelse av uppehållstillstånd. När MG fick sitt första uppehålls- och arbetstillstånd år 2012 fanns visserligen inte den nu gällande bestämmelsen i 7 kap. 7 e § utlänningslagen om att ett uppehållstillstånd ska återkallas om inte utlänningen påbörjat anställningen inom fyra månader från tillståndets första giltighetsdag. Men även då kunde tillståndet återkallas om anställningen inte påbörjades inom tre månader. Utifrån nuvarande och dåvarande regler kring återkallelse skulle Migrationsverket således ha återkallat MG:s uppehållstillstånd, om han meddelat att han aldrig påbörjade anställningen eller verket på annat sätt fått denna information. Det vore orimligt om just den omständigheten, som inom regelverket för återkallelse numera utgör grund för obligatorisk återkallelse, ska utgöra särskilt skäl för förlängning av den maximala tillståndstiden inom ramen för 6 kap. 2 a § utlänningslagen. En sådan ordning skulle undergräva legitimiteten för återkallelserregeln i 7 kap. 7 e § samma lag.

Omständigheterna skiljer sig här från de Migrationsöverdomstolen tog ställning till i MIG 2017:18, som avsåg en situation där återkallelse av uppehållstillstånd även enligt nuvarande regelverk inte är obligatorisk och där den berörda personen i fråga dessutom redan före den första perioden av arbetslöshet förvärvat arbetsmarknadsanknytning och anknytning till det svenska samhället. I en situation som denna, där anställningen aldrig påbörjats, är risken för missbruk betydligt större än i en situation där anställningen upphör efter en längre tids anställning. Vad som anförs om att MG inte var medveten om att han borde ha meddelat Migrationsverket att han aldrig påbörjade anställningen föranleder inte Migrationsverket att ändra bedömningen. Sammanfattningsvis är vad MG anfört inte sådana särskilda skäl som avses i 6 kap. 2 a § andra stycket utlänningslagen. Han kan därmed inte få ett nytt tidsbegränsat arbetstillstånd.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2019-10-08, Linder, Reimers och Nilsson Edin, referent / föredragande Lund), yttrade:

1. Vad målet gäller

MG har haft uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige i sammanlagt fyra år och nio månader under de senaste sju åren och har nu ansökt om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd. Han utnyttjade inte den första tillståndspérioden för att uppehålla sig och arbeta i Sverige, utan har arbetat och vistats i Sverige i tre år och sju månader under den period som han därefter har haft uppehålls- och arbetstillstånd fram till dess att nu aktuell ansökan gjordes. Frågan i målet är dels om det finns skäl att bevilja honom ett permanent uppehållstillstånd, dels om det finns särskilda skäl att förlänga hans arbetstillstånd så att den sammanlagda tillståndstiden blir längre än fyra år.

2. Lagstiftning

2.1. Uppehållstillstånd för arbete

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft bl.a. uppehållstillstånd för arbete (5 kap. 5 § första stycket 1 utlänningslagen). En utlänning som har permanent uppehållstillstånd behöver inte ha arbetstillstånd (2 kap. 8 c § 3 utlänningslagen).

Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som önskar vistas här i landet för bl.a. arbete (5 kap. 10 § utlänningslagen).

2.2. Arbetstillstånd

Arbetstillstånd ska ges för viss tid. Det får avse ett visst slag av arbete och förenas med de övriga villkor som behövs (6 kap. 1 § första stycket utlänningslagen).

Arbetstillstånd får ges till en utlänning som erbjudits en anställning, om anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig, och lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen (6 kap. 2 § första stycket 1 och 2 utlänningslagen). Ett sådant tillstånd får inte ges för längre tid än två år (6 kap. 2 a § första stycket första meningen utlänningslagen). Den sammanlagda tillståndstiden för ett sådant arbetstillstånd får vara högst fyra år. Om det finns särskilda skäl får dock den sammanlagda tillståndstiden vara högst sex år (6 kap. 2 a § andra stycket utlänningslagen).

Ett arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket utlänningslagen ska knytas till en viss arbetsgivare och avse ett visst slag av arbete. Efter en sammanlagd tillståndstid om två år ska tillståndet knytas endast till ett visst slag av arbete (6 kap. 2 a § tredje stycket utlänningslagen).

3. Förarbeten

3.1. Permanent uppehållstillstånd

I december 2008 infördes bestämmelser i utlänningslagen som innebar bl.a. att tillståndstiderna för tidsbegränsade arbetstillstånd förlängdes och att tidsbegränsade arbetstillstånd skulle kunna leda till ett permanent uppehållstillstånd. I förarbetena till bestämmelserna anfördes bl.a. följande. Förlängning av ett tidsbegränsat arbetstillstånd bör kunna ske vid ett eller flera tillfällen men den sammanlagda tillståndstiden för utlänningen bör inte överstiga fyra år. Då bör i stället frågan om permanent uppehållstillstånd aktualiseras. En förlängning bör föregås av en ny prövning av om de grundläggande villkoren för arbetstillstånd fortfarande är uppfyllda. Genom arbetet har arbetstagaren visat sig bidra till samhällsutvecklingen och fått en stark koppling till Sverige. Sammantaget bör detta berättiga till ett permanent uppehållstillstånd om inte skäl enligt 5 kap. 17 § utlänningslagen talar emot. (Prop. 2007/08:147 s. 29.)

Bestämmelserna om permanent uppehållstillstånd för arbete i 5 kap. 5 § utlänningslagen och om den längsta sammanlagda tiden för arbetstillstånd i 6 kap. 2 a § samma lag ändrades genom lagändringar i juli 2014. Ändringarna innebar att kvalificeringsperioden för permanent uppehållstillstånd förlängdes från fem till sju år samt att den sammanlagda tillståndstiden för arbetstillstånd ska kunna vara längre än fyra år, men högst sex år, om det finns särskilda skäl. Regeringen uttalade att det innebär att en utlänning som periodvis stått utanför arbetsmarknaden ges ökade möjligheter att kvalificera sig för ett permanent uppehållstillstånd av arbetsmarknadsskäl. Vid bedömningen av om kravet på uppehållstillstånd för arbete under fyra år ska anses uppfyllt beaktas i det enskilda fallet hur anknytningen varit till den svenska arbetsmarknaden under tillståndstiden. Om det under tillståndstiden inträffat längre perioder av vistelse utanför Sverige, under vilka utlänningen således inte heller har arbetat i landet, bör det däremot påverka bedömningen av om permanent uppehållstillstånd bör ges. (Prop. 2013/14:213 s. 27-28.)

3.2. Särskilda skäl för förlängt uppehålls- och arbetstillstånd

Gällande möjligheten att bevilja en längre sammanlagd tid för arbetstillstånd än fyra år, men högst sex år, om det finns särskilda skäl anförde regeringen bl.a. följande. Utgångspunkten för reglerna om tidsbegränsade arbetstillstånd är att arbetstillstånd beviljas för en kortare tid, men tillståndet ska så småningom kunna övergå till ett permanent tillstånd att vistas och arbeta i Sverige. Möjligheten till förlängning av arbetstillstånd bör därför inte bli obegränsad. I stället bör det införas en mer flexibel lösning, som möjliggör en bedömning utifrån förhållandena i det enskilda fallet. Utgångspunkten ska alltså vara att de tidsbegränsade arbetstillstånden, efter en tillståndstid om fyra år och på ansökan, i regel ska kunna övergå till permanenta tillstånd. Möjligheten att bevilja förlängt arbetstillstånd efter fyra år bör gälla endast om det föreligger särskilda skäl. Det kan t.ex. vara fråga om en utlänning som inte har för avsikt att bosätta sig i Sverige och därför inte kan beviljas permanent uppehållstillstånd, men som under en kortare tid behöver ytterligare tillstånd att arbeta i Sverige för att slutföra en arbetsuppgift. Det kan också vara fråga om en utlänning som har haft uppehållstillstånd på grund av arbete i fyra år, men som på grund av flera korta arbetslöshetsperioder under denna tid stått utanför arbetsmarknaden på ett sådant sätt att permanent uppehållstillstånd inte kan påräknas. Ytterligare arbetstillstånd bör då kunna ges, om övriga förutsättningar för att beviljas tillstånd är uppfyllda. För att motverka godtycke och för att upprätthålla skiljelinjen mellan tidsbegränsade och permanenta tillstånd bör denna möjlighet dock inte vara obegränsad i tiden. Som en yttersta gräns bör därför gälla att den sammanlagda tillståndstiden i dessa fall får vara högst sex år. (Prop. 2013/14:213 s. 30.)

4. Praxis

Migrationsöverdomstolen uttalade i rättsfallet MIG 2015:11 att en förlängning av ett arbetstillstånd inte kan beviljas om förutsättningarna för arbetstillståndet inte varit uppfyllda under den tidigare tillståndsperioden. I rättsfallet MIG 2015:20 fann Migrationsöverdomstolen, med hänvisning till MIG 2015:11, att en förlängning av arbetstillstånd av särskilda skäl för längre tid än fyra år inte bör beviljas om förutsättningarna för tillstånd inte varit uppfyllda under den tidigare tillståndsperioden. I båda fallen var det frågan om försörjningskravet i 6 kap. 2 § första stycket utlänningslagen varit uppfyllt under tidigare tillståndsperiod.

Migrationsöverdomstolen uttalade i rättsfallet MIG 2016:5 att vad en ansökan enligt utlänningslagen gäller och vilka omständigheter som är föremål för prövning är avgörande för om det är omständigheterna vid ansökningstillfället eller vid tidpunkten för prövningen som ska läggas till grund för bedömningen. Målet gällde en ansökan om permanent uppehållstillstånd på grund av utbildning på forskarnivå enligt 5 kap. 5 § utlänningslagen. Migrationsöverdomstolen anförde att för att beviljas ett sådant tillstånd måste utlänningen ha haft uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren. Sjuårsperioden ska beräknas från tidpunkten när ansökan kom in till Migrationsverket.

I rättsfallet MIG 2017:18 uttalade Migrationsöverdomstolen att en helhetsbedömning av omständigheterna i det enskilda fallet måste göras om det sökta tillståndet ska beviljas. Migrationsöverdomstolen konstaterade att en person som haft uppehålls- och arbetstillstånd i fyra år, men som blivit uppsagd från sin tidigare anställning och varit arbetslös i elva månader under den första tillståndsperioden, ändå kunde beviljas ett förlängt arbetstillstånd utöver de fyra år som han redan hade medgetts. Migrationsöverdomstolen fann att det av utredningen framgick att utlänningen redan hade en relativt stark anknytning till den svenska arbetsmarknaden dels genom den anställning som han hade före perioden med arbetslöshet, dels genom den anställning som han hade

under föregående tillståndsperiod. Det fanns därför särskilda skäl för att han skulle kunna ges en ny möjlighet att kvalificera sig för ett permanent uppehållstillstånd.

5. Migrationsöverdomstolens bedömning

5.1. Permanent uppehållstillstånd

Enligt 5 kap. 5 § utlänningslagen får ett permanent uppehållstillstånd beviljas en utlänning som har haft uppehållstillstånd för arbete i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren. En första fråga är därmed från vilken tidpunkt sjuårsperioden ska beräknas. Som framgått har Migrationsöverdomstolen i MIG 2016:5 uttalat att sjuårsperioden för beräkning av tillståndstiden för doktorandstudier ska beräknas från tidpunkten när ansökan kom in till Migrationsverket. Migrationsöverdomstolen anser att detsamma ska gälla för beräkning av sjuårsperioden vid bedömning av om permanent uppehållstillstånd kan beviljas på grund av tidigare tillståndsperioder för arbete. MG:s ansökan kom in till Migrationsverket i juni 2017. De uppehållstillstånd för arbete som han har beviljats sedan juni 2010 ska därmed beaktas vid denna bedömning. Av utredningen i målet framgår att MG beviljades ett uppehållstillstånd för arbete i Sverige under perioden 1 maj 2012-1 maj 2013, dvs. under ett år. Han har därefter beviljats uppehållstillstånd för arbete fram till tidpunkten för ansökan under ytterligare tre år och sju månader. Därmed uppfyller han i formell mening det krav på tidigare tillståndsperioder för arbete som uppställs i 5 kap. 5 § utlänningslagen för att kunna beviljas permanent uppehållstillstånd.

Av förarbetena till 5 kap. 5 § utlänningslagen framgår emellertid att det inte är tillräckligt att man i formell mening uppfyller kraven i bestämmelsen om tidigare tillståndsperioder för arbete. I det enskilda fallet ska det beaktas hur anknytningen varit till den svenska arbetsmarknaden under tillståndstiden. Exempelvis bör längre perioder av vistelse utanför Sverige påverka bedömningen av om permanent uppehållstillstånd bör beviljas (jfr prop. 2013/14:213 s. 27-28). MG utnyttjade inte sin första period med uppehålls- och arbetstillstånd från maj 2012 till maj 2013 eftersom han vare sig vistades i Sverige under den tiden eller arbetade här. De tillståndsperioder som därefter påbörjades den 8 november 2013 och som innebar att han kom till Sverige och arbetade här uppgick vid tiden för nu aktuell ansökan till endast tre år och sju månader. Enligt Migrationsöverdomstolens mening är det en för kort period med arbete för att han ska kunna anses ha skaffat sig en sådan anknytning till den svenska arbetsmarknaden att han uppfyller förutsättningarna för att beviljas ett permanent uppehållstillstånd.

5.2. Särskilda skäl för förlängt uppehålls- och arbetstillstånd

Det uppehålls- och arbetstillstånd som MG har beviljats före den nu aktuella ansökan löpte ut den 10 augusti 2017. Han hade då haft en sammanhängande tid för arbetstillstånd under drygt tre år och nio månader. Den fråga som då uppstår i målet är om det finns särskilda skäl att enligt 6 kap. 2 a § andra stycket utlänningslagen förlänga MG:s arbetstillstånd så att den sammanlagda tillståndstiden blir längre än fyra år. Som angetts i rättsfallet MIG 2017:18 kan särskilda skäl för förlängt arbetstillstånd finnas i fler situationer än de exempel som räknas upp i förarbetena till bestämmelsen.

Av utredningen i målet framgår att MG på grund av försenad projektstart aldrig kom till Sverige för att påbörja en anställning under den första tillståndsperioden maj 2012-maj 2013. När han därefter, i oktober 2013, på nytt ansökte om uppehålls- och arbetstillstånd befann han sig alltså i hemlandet. I det anställningserbjudande som arbetsgivaren gav in i samband med ansökan anges också att MG tidigare beviljats tillstånd men aldrig reste in i Sverige. Vid sådant förhållande kan det uppehålls- och arbetstillstånd som han därefter beviljades från den 8 november 2013 inte anses vara en förlängning av

det arbetstillstånd som beviljats tidigare. Hans ansökan om arbetstillstånd i oktober 2013 får därmed anses ha avsett ett nytt och inte ett förlängt arbetstillstånd. Det innebär enligt Migrationsöverdomstolens mening att beräkningen av sammanlagd tillåten tillståndstid enligt 6 kap. 2 a § andra stycket utlänningslagen om högst sex år ska avse tiden från den 8 november 2013.

Migrationsverket har som stöd för att det inte finns särskilda skäl i detta fall bl.a. åberopat att risken för missbruk är betydligt större i ett fall då anställningen aldrig har påbörjats än i en situation där anställningen upphör efter att ha pågått under en längre tid. I nu aktuellt fall har situationen emellertid varit sådan att MG aldrig kom till Sverige och vistades inte alls här under tiden för den tidigare perioden med uppehålls- och arbetstillstånd. Enligt Migrationsöverdomstolens mening måste man skilja på en sådan situation och det fallet då en utlänning utnyttjar uppehållstillståndet för att komma till Sverige och använder vistelsen här för andra syften än arbete (se prop. 2013/14:227 s. 21). Dessutom har MG:s arbetsgivare informerat Migrationsverket om att han aldrig påbörjade den först planerade anställningen och har redovisat skälen för det. Den omständigheten att MG aldrig påbörjade den anställning som avsågs med den först beviljade tillståndsperioden maj 2012-maj 2013 saknar därför betydelse för bedömningen av om det nu finns särskilda skäl att bevilja honom förlängt arbetstillstånd så att den sammanlagda tillståndstiden blir längre än fyra år.

Det framgår att MG redan har en stark anknytning till den svenska arbetsmarknaden genom de anställningar han har haft när han befunnit sig i Sverige under de senaste tillståndsperioderna. Det finns ingenting i målet som talar för att villkoren för hans anställningar inte har uppfyllt förutsättningarna för beviljade tillstånd. Detsamma gäller villkoren för den anställning som den nu aktuella ansökan avser. Mot den bakgrunden finns det enligt Migrationsöverdomstolens mening särskilda skäl för att MG ska kunna ges en ny möjlighet att kvalificera sig för ett permanent uppehållstillstånd. Det finns därför förutsättningar att bevilja honom ett förlängt tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd utöver den sammanhängande tillståndsperiod om tre år och nio månader som han redan har beviljats. Några andra skäl mot att bevilja ett sådant tillstånd har inte kommit fram. Detta innebär att MG:s överklagande ska bifallas på så sätt att han ska beviljas ett förlängt uppehålls- och arbetstillstånd om två år från dagen för denna dom och att beslutet om utvisning ska upphävas.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen bifaller överklagandet delvis och ändrar migrationsdomstolens dom och Migrationsverkets beslut på så sätt att beslutet om utvisning upphävs och MG beviljas uppehålls- och arbetstillstånd i två år från och med dagen för denna dom. Arbetstillståndet avser arbete som konstruktör - CAD.

Migrationsverket ska utfärda bevis om tillstånden.

Sökord:

Litteratur: Prop. 2007/08:147 s. 29; Prop. 2013/14:213 s. 27-30; Prop. 2013/14:227 s. 21
